

[Miljøministeren]

fremlægge sine synspunkter. På den baggrund skal vi så udarbejde et forslag.

Redegørelsen er først og fremmest et resultat af de erfaringer, som er indhøstet under den 3-årige forsøgsordning vedrørende nedbringelse af okkergener i vandløb. Det er en ordning, der har givet os meget ny viden om okkerproblemerne, og som hermed har opfyldt sit formål, nemlig at skaffe et bedre beslutningsgrundlag, inden folketinget tager stilling til, hvordan okkerlovgivningen skal udformes.

Det er givet, at okker kan medføre alvorlige skader på livet i vore vandløb. Det er derfor vigtigt at vide, hvor der er risiko for okkerforurening. Med forsøgsordningen har man bl.a. kortlagt de arealer, som kan medføre uacceptable okkergener, når de drænes og afvandes, og man har undersøgt mulighederne for at foretage en effektiv okkerrensning. Resultaterne af forsøgsordningen findes i en rapport, som er udgivet af miljøstyrelsen. Jeg skal ikke her forsøge nærmere at give disse, men nogle enkelte nøgletal finder jeg dog anledning til at nævne.

Som det fremgår af min redegørelse, vil en permanent okkerordning omfatte de dræninger, som ønskes gennemført i områder, der er kortlagt som okkerpotentielle. På baggrund af erfaringerne fra forsøgsordningen skønnes der i alt at være behov for indgreb mod okkerudledning på ca. 350 ha dræneareal årligt. Det svarer til omkring 3 pct. af det areal, der årligt drænes i Danmark. Indgreb over for disse få procent vil forbedre vandkvaliteten i 30 pct. af det danske vandløbsareal, der i dag er okkerbelastet til skade for miljø, fiskeri og landbrug. Sammenholder man disse tal med den kendsgerning, at der i de senere år er ofret og skal ofres milliardbeløb på spildevandsrensning for at forbedre vandkvaliteten i vore vandløb, er det indlysende, at det har været en dårlig samfundsmæssig investering, hvis man ikke samtidig sikrer vandløbene mod okkerforurening.

Jeg vil i den forbindelse gerne pege på, at når jeg i min redegørelse nævner to realistiske muligheder for en fremtidig okkerordning – en støtteordning og en kompensationsordning – og udtrykker sympati for støtteordningen, er det ikke nødvendigvis ensbetydende med, at det er alternative muligheder. Under en støtteordning kan man udmærket forestille sig særlige situationer, hvor

en eller anden form for compensation vil være en mere hensigtsmæssig løsning. F.eks. kan samfundet have interesse i at bevare uopdyrkede arealer og jorder, der i dag kun udnyttes ekstensivt. Hvis dræning af sådanne arealer af stor naturmæssig værdi kræver omfattende indgreb mod okkerforureningen, kunne det overvejes, om det ikke var en mere fornuftig løsning at yde compensation til landmanden for ikke at dræne, så man der- ved kan bevare en truet naturtype.

Jeg håber, at jeg tydeligt har givet udtryk for, at det er min bestemte opfattelse, at der er brug for en lovgivning, som kan beskytte vore vandløb mod okkerforurening, en lovgivning, der er afbalanceret således, at den tager skyldige hensyn til såvel de miljø- og naturbeskyttelsesmæssige som de landbrugs- og fiskerimæssige interesser. Hvordan denne lovgivning nærmere skal udformes, har jeg endnu ikke taget stilling til, men jeg har lyttet med interesse til denne debat i folketinget, idet jeg anser det for vigtigt, at en kommende ordning får tilslutning fra et så bredt flertal som muligt. Jeg synes også, at af de udtalelser, der er faldet, er der baggrund for at formode, at dette ønske kan gå i opfyldelse.

Fru Jytte Hilden siger: hvorfor kommer I med denne redegørelse her og nu? Vi har jo i februar netop drøftet problemerne ved lovens forlængelse. Ja men grunden til, at vi kom med forslaget om lovens forlængelse, var, at redegørelsen for forsøgsperioden ikke kunne foreligge, før forsøgsperioden udløb netop ved denne tid. På den baggrund mente vi det ikke forsvarligt, at folketinget skulle tvinges til i løbet af 8 eller 14 dage at træffe beslutning om, hvad der nu skulle ske. Derfor er vi kommet med denne redegørelse, for at man kan få god tid til at vurdere resultaterne og diskutere, hvad der bør gøres. På baggrund af den debat, der har været, fremkommer vi med et forslag til efteråret, og så kan vi nå på forsvarlig vis at få det behandlet og lovforslaget afklaret, inden forlængelsesloven udløber.

Er det ministerens lille private redegørelse, eller hvad er det? Det er da klart, at der vedrørende en ordning som den, vi har haft, vil være mange forskellige interesser i vort samfund, miljøbeskyttelsesmæssige, fiskerimæssige, landbrugsmæssige. At der i den offentlige debat gives udtryk for forskellige interesser,